

СЦЕНА ЧЕТВЕРТАЯ.

Милордъ, Артуръ, и Кавалерина Ернолдъ.

Ерн. О! Таково нѣщо никогда на никое мѣсто на свѣта не бѣхъ видѣль. Миледи има странный характеръ; О! ако бѣше тука оный Италіанскій поеть (стихотворецъ), кого-то познахъ въ Венеціа, увѣренъ есмь че щеше да я направи за смѣхъ.

Арт. Ако бѣше тука стихотворецъ-атъ за кого-то ты говоришь можеше да употреби твоятъ характеръ паче нежели характеръ-атъ на добродѣтелна-та Намела.

Ерн. Пріятелю, прощавамъ тя, ако за нея ся разлютывашъ; Тража ти прошка, ако дойдохъ да ви присѣча пресладкій-атъ ви разговоръ. Едно таково приключеніе и мене ся случи въ Лисбона. Разговаряхся самъ съ една младоженка, и като наближихъ да ся науча и да ся увѣря за любовь-та ѳ, дойде единъ Портогезень та мя смути. Отъ гнѣвъ востинну щѣхъ да го убія.

Арт. Думи-те ти неправедно клеветять